

РЕШЕНИЕ

№ 158

гр. Перник, 30.04.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на трети април през две хиляди и петнадесета година, в състав:

Съдия: Слава Георгиева

при съдебния – секретар И.И., като разгледа докладваното от съдия Георгиева административно дело № 504 по описа на съда за 2014г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145–чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК,/ във връзка с чл. 9б от ЗМДТ.

Образувано по жалба на “*****” ЕООД, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „*****”, представлявано от управителя Д.Д.Ф.(срещу Акт за установяване по декларация № 207 от 19.11.2012г. издаден от главни експерти в отдел „Ревизии и принудително събиране” /РПС/ при дирекция „Местни приходи“ /МП/ на община Перник и потвърден изцяло с решение изх. № 12/ММО-1408-1 от 25.01.2013г. на Директора на Дирекция “Местни приходи” при община Перник. Жалбоподателят твърди, че установените задължения на дружеството за данък недвижими имоти /ДНИ/ и за такса за битови отпадъци /ТБО/ за периода от 01.01.2012г. до 31.12.2012г. в общ размер на 470 215.356лева, от които 459 833.46лв.- главница и лихва в размер на 10 381.89лв., изчислена към 19.11.2012г. са определени незаконосъобразно. Този извод го извличат от разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ, защото недвижимите имоти попадат в категорията на освободените по смисъла на закона и съответно за същите не се дължи и ТБО, тъй като реално не се извършват такива услуги от община Перник. В проведеното съдебно заседание на 03.04.2015г. процесуалния представител на жалбоподателя моли съда да отмени АУЗД в цялост като незаконосъобразен. Подробни доводи развива в представени писмени бележки, като в тях акцентира АУЗД да бъде отменен в частта, в която са установени данъци и такси по отношение на имотите, за които вещото лице е констатирало, че нямат предназначението посочено в чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ. Прави искане за присъждане на съдебни разноски, съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция “Местни приходи” при община Перник, чрез процесуалния си пълномощник оспорва жалбата. В

проведеното съдебно заседание на 03.04.2015г. пледира жалбата да се отхвърли като неоснователна. Счита, че издадения акт е правилен и законосъобразен. Претендира присъждане на направените съдебни разноски и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд Перник, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с активна процесуална легитимация и в законоустановения срок, поради което следва да се разгледа.

Със съдебно решение № 9348 от 03.07.2014г., постановено по АД № 1780 по описа на Върховния административен съд за 2014 година е отменено решение № 161 от 15.10.2013г. постановено по АД № 77 по описа за 2013г. на Административен съд Перник, с което е отхвърлена жалбата на „*****“ ЕООД. Делото е върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав на АС-Перник, като са дадени задължителни указания за събиране на доказателства и за извършване на преценка на имотите, с оглед естеството и предназначението им при дължимостта на данък недвижими имоти, както и изясняване на въпроса реално ли е предоставяна услугата по събиране, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битови отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване при определяне на таксата битови отпадъци.

В настоящият случай органа по приходите е започнал административното производство служебно по данни от подадени декларации по чл. 14 и чл. 17 от ЗМДТ за облагане с ДНИ и ТБО имотите на дружеството, тъй като задълженията не са били платени. Акта е изготвен от служители посочени в заповед № 1694 от 19.10.2012г. на Кмета на община Перник и обхваща периода от 01.01.2012г. до 31.12.2012г.. С него се установяват задължения за ДНИ и ТБО.

За установените задължения е изготвен Акт за установяване на задължение по декларация № 207 от 19.11.2012г. изготвен от лицата посочени в заповед № 1694 от 19.10.2012г. на Кмета на община Перник. С АУЗД административният орган е определил общо дължими задължения за ДНИ и ТБО за недвижимите имоти собственост на дружеството за периода от 01.01.2012г. до 31.12.2012г., като установените задължения са общо в размер на 470 215.356лева, от които 459 833.46лв.-главница и лихва в размер на 10 381.89лв., изчислена към 19.11.2012г..

На 28.11.2012г. АУЗД е връчен срещу подпис на упълномощено от управителя лице, за което е представено и нотариално заверено пълномощно. Срещу констатациите отразени в АУЗД, както относно

определения ДНИ, така и по отношение ТБО е подадено възражение. Същото е разгледано и е отхвърлено като неоснователно.

С решение изх. № 12/ММО-1408-1 от 25.01.2013г. на Директора на Дирекция "Местни приходи" при община Перник е потвърдил изцяло установените с АУЗД № 207 от 19.11.2012г. задължения за ТБО и ДНИ.

По делото са представени и приети в 2 тома подадени по чл. 17 и чл. 14 от ЗМДТ декларации за облагане с данък върху недвижимите имоти и 1 том доказателства.

С оглед указаната доказателствена тежест на ответника по жалбата с протоколно определение от 09.07.2014г. на настоящия съдебен състав са представени договор № 18/26.09.2005г. на дружеството–изпълнител по сметосъбиране и сметоизвозване в община Перник, третиране на битови отпадъци и изпълнение на оператор на депото за БО и почистване на уличната мрежа – лятно и зимно поддържане, обобщителни за дължими суми, решение на РИОСВ, протоколи за извършени проверки на съответни дати, установяващи непочистен район около съдове или неизвозени и препълнени, графици за ръчно метене по райони /улици/ за цялата 2012г., график на метачен автомобил, маршрутен график за събиране и извозване на ТБО на определен шофьор и квартали само в гр. Перник, справка за начислената ТБО и такава за ДНИ.

Пред настоящата съдебна инстанция се прие и изслуша съдебно-техническа експертиза, заключението по която се цени в цялост. Вещото лице в своето заключение категорично е установило вида и местоположението на всички 68 недвижими имоти собственост на дружеството жалбоподател, за които е издаден акта. Въз основа на него се приема, че 1. Недвижим имот, находящ се в гр. Перник, кв. 208 по регулационния план, представляващ сграда „Химическа лаборатория", отразена на кадастралната карта и кадастралните регистри за землището на гр. Перник, одобрена със Заповед № РД-18- 91/13.10.2008 г. на Изпълнителния директор на АГКК с идентификатор 55871.505.481.3. Застроената площ на сградата е 277 кв. м. и попада в урбанизирана територия, в УПИ I, кв. 208, който е със смесено предназначение с преобладаващо озеленяване, с начин на застрояване - свободно. 2. Недвижим имот, находящ се в гр. Перник, кв. 208 по регулационния план, представляващ сграда „Минна дирекция", отразена на кадастралната карта и кадастралните регистри за землището на гр. Перник, одобрена със Заповед № РД-18-91/13.10.2008г. на Изпълнителния директор на АГКК с идентификатор 55871.502.602.1. Застроената площ на сградата е 2208 кв. м. и попада в урбанизирана територия, в УПИ 11-602, кв. 208, отреден „За минна дирекция". 12. Недвижим имот, находящ се в гр. Перник, кв. „Сини вир",отразен на кадастралната карта и кадастралните регистри за землището на гр.Перник, одобрена със Заповед № РД-18-91/13.10.2008г. на Изпълнителния директор на АГКК с идентификатор 55871.507.760, целият с площ 110 157 кв. м, застроен. Същият попада в УПИ XIX по рег. план на гр. Перник, кв. „Сини вир" с отреждане „За обогатителна фабрика"; 16. Недвижим имот, находящ се в гр.

Перник, кв. „Рудничар“, с пл. № 1818, кв. 13 по плана на гр. Перник, кв. „Рудничар“, отразен на кадастралната карта и кадастралните регистри за землището на гр. Перник, одобрена със Заповед № РД-18-91/13.10.2008г. на Изпълнителния директор на АГКК с идентификатор 55871.504.1102, целият с площ 7916 кв. м, застроен, вид територия: населено място, начин на трайно ползване: стопански дворове и производствена база. Частично имота попада в УПИ I, кв. 9013 с предназначение „Промисленост“, в кв. 6007 с отреждане „Жилищно строителство и обслужващи дейности“ и в улица с о.т. 83-84-85; 17. Недвижим имот, находящ се в гр. Перник, кв. „Сини вир“, представляващ УПИ XIV, кв. 619 по регулационния план на гр. Перник, кв. „Сини вир“, отразен на кадастралната карта и кадастралните регистри за землището на гр. Перник, одобрена със Заповед № РД-18-91/13.10.2008г. на Изпълнителния директор на АГКК с идентификатор 55871.507.762, целият с площ 38 425 кв м, застроен, начин на трайно ползване: стопански дворове и производствена база; 18. Недвижим имот, находящ се в гр. Перник, с пл. №503-504,отразен на картата на възстановената собственост на землището на гр. Перник с № 504 и отразен на кадастралната карта и кадастралните регистри за землището на гр. Перник,одобрена със Заповед № РД-18-91/13.10.2008г. на Изпълнителния директор на АГКК с идентификатор 55871.617.33, целият с площ 246 069 кв. м, застроен, вид територия: нарушена, начин на трайно ползване: за добив на руди; 20. Недвижим имот, находящ се в гр. Перник, кв. „Сини вир“, представляващ УПИ I, кв. 605 по регулационния план на гр. Перник, кв. „Сини вир“, отразен на кадастралната карта и кадастралните регистри за землището на гр. Перник, одобрена със Заповед № РД-18-91/13.10.2008г. на Изпълнителния директор на АГКК с идентификатор 55871.507.765, целият с площ 15 155 кв. м, застроен, вид територия: населено място, начин на трайно ползване: стопански дворове и производствена база; 26. Недвижим имот, находящ се в гр. Перник, местност „Шумак - Залесителен пояс“, с № 691, с площ 28 822 кв. м, отразен на кадастралната карта и кадастралните регистри за землището на гр. Перник, одобрена със Заповед № РД-18-91/13.10.2008г. на Изпълнителния директор на АГКК с идентификатор 55871.502.691,попада извън регулация, вид територия: населено място; 30. Недвижим имот, находящ се в гр. Перник, местност „Под егреко“, с №018005,сплощ 765кв. м, отразен на кадастралната карта и кадастралните регистри за землището на гр. Перник, одобрена със Заповед № РД-18-91/13.10.2008г. на Изпълнителния директор на АГКК с идентификатор 55871.548.4, вид територия: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване /до 10 м/; 36. Недвижим имот, находящ се в гр. Перник, местност „Маерица река"/„Стара чешма"/, с № 018011, с площ 357 кв. м, попадащ в кадастралната карта и кадастралните регистри за землището па гр. Перник, одобрена със Заповед № РД-18-91/13.10.2008г. на Изпълнителния директор на АГКК в имоти с идентификатори 55871.550.6, 55871.550.7, 55871.550.8 и 55871.550.9, вид територия:урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване /до 10 м/, попада извън регулация; 52. Недвижим имот, находящ се в гр. Перник, кв. „Сини вир“, представляващ УПИ

IV, кв. 619 по регулационния план на гр. Перник, кв. „Сини вир“, отразен на кадастралната карта и кадастралните регистри за землището на гр. Перник, одобрена със Заповед № РД-18-91/13.10.2008г. на Изпълнителния директор на АГКК с идентификатор 55871.507.763, целият с площ 1 555 кв м, застроен, начин на трайно ползване: стопански дворове и производствени бази; 63. Недвижим имот, представляващ сграда-апартаменти с адрес гр. Перник, жк „Тева“, бл. 2, ап. номера 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 и 12; 64. Недвижим имот, представляващ сграда-апартаменти с адрес гр. Перник, жк „Тева“, бл. 4, ап. номера 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8; 65. Недвижим имот, представляващ сграда-апартаменти с адрес гр. Перник, жк „Тева“, бл. 1, ап. номера 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 и 12. С оглед установяванията на вещото лице се приема, че тези имоти попадат в строителните граници на населеното място и според предвижданията на плана са отредени за жилищни и стопански и производствени нужди.

По отношение на четири имоти вещото лице е констатирало, че същите представляват земеделска земя и са възстановени като такива. Имотите са както следва: 38. Недвижим имот, находящ се в гр. Перник, местност „Гайдарица“, с № 020042, с площ 2 054 кв. м., отразен на кадастралната карта и кадастралните регистри за землището на гр. Перник, одобрена със Заповед № РД-18-91/13.10.2008г. на Изпълнителния директор на АГКК с идентификатор 55871.620.42, вид територия: земеделска, начин на трайно ползване: ливада, незастроен и попадащ извън строителните граници; 43. Недвижим имот, находящ се в гр. Перник, кв. „Бела вода“, с № 000014, с площ 81 516 кв. м., отразен на кадастралната карта и кадастралните регистри за землището на гр. Перник, одобрена със Заповед № РД-18-91/13.10.2008г. на Изпълнителния директор на АГКК с идентификатор 55871.312.124, вид територия: земеделска, начин на трайно ползване: утаител; 63. Недвижим имот, находящ се в гр. Перник, местност „Дъбо“, с № 000210, с площ 10 992 кв. м, отразен на кадастралната карта и кадастралните регистри за землището на гр. Перник, одобрена със Заповед № РД-18-91/13.10.2008г. на Изпълнителния директор на АГКК с идентификатор 55871.723.56, вид територия: земеделска, начин на трайно ползване: нива, незастроен и попадащ извън строителните граници; 67. Недвижим имот, находящ се в гр. Перник, местност „Дъбо“, с № 000211, с площ 21 443 кв. м, отразен на кадастралната карта и кадастралните регистри за землището на гр. Перник, одобрена със Заповед № РД-18-91/13.10.2008г. на Изпълнителния директор на АГКК с идентификатор 55871.617.37, вид територия: земеделска, начин на трайно ползване: нива, незастроен и попадащ извън строителните граници.

Всички 50 останали имоти вещото лице посочва, че се намират извън строителните граници на населените места /гр. Перник, с. Люлин, с. Дивотино, с. Големо Бучино, с. Кладница и с. Рударци/ и няма достъп до тях за извършване на услугите по сметоизвозване и сметосъбиране. Относно тяхното предназначение, вещото лице в съдебно заседание поясни, че те не са предвидени за жилищни, общественообслужващи, производствени, складови, курортни, вилни, спортни и развлекателни функции, за озеленени площи и озеленени връзки между тях. Същите представляват нарушени територии /котловани, насипища, утаители/ и за

тях няма одобрен ПУП. Тези имоти се намират извън строителните граници на населените месата, като до тях няма достъп за извършване на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване. В тази връзка ще се посочи и писмо на зам. кмета на община Перник, в което е посочено, че за 2012г. на жалбоподателя не са предоставяни съдове за събиране на отпадъци /стр. 116/, а отделно от това за голяма част от тях са подадени декларации, че през 2012г. няма да се ползват. Така даденото заключение настоящия съдебен състав го кредитира, като относимо, обективно и кореспондиращо с приетите по делото писмени доказателства. Същото напълно кореспондира и със заключението на приетата по предходното разглеждане на делото съдебно техническа експертиза.

Пред настоящата съдебна инстанция е прието и неоспорено от страните заключение по допуснатата съдебно–икономическа експертиза, от което се установява, че ДНИ върху всички недвижими имота залегнали в оспорения акт е определен в размер на 2 промила върху по – високата между отчетната стойност и данъчната оценка на имотите, съгласно приложение № 2 от ЗМДТ. В случая това е данъчната оценка. Вещото лице е определило за всеки конкретен недвижим имот размера на дължимия данък и такса. Заключение е дадено във вариант общо за всички имоти, както и за имотите, които се намират извън строителните граници и за които няма план, както и за имотите представляващи земеделски земи и за имоти с отредено предназначение обществени и производствени нужди. Така даденото заключение настоящия съдебен състав го кредитира, като относимо, обективно и кореспондиращо с приетите по делото писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на Административен съд Перник като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК достигна до следните правни изводи:

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

По делото липсват индиции, от страна на жалбоподателя да е иницирано административно производство по установяване на задължения по декларация. Съгласно чл. 107, ал. 3 органа по приходите може да иницира такова производство за установяване на размера на дължимите данъци за недвижими имоти и таксите за битови отпадъци за 2012г..

Предмет на съдебен контрол е установяване на задължения за данъци за недвижими имоти и за такса битови отпадъци оформени в Акт за установяване на задължение по декларация № 207 от 19.11.2012г. издаден от орган по приходите при Община Перник. Същият е издаден от компетентен по смисъла на чл. 9б от ЗМДТ във вр. с чл. 4 от ЗМДТ орган. Административните актове са мотивирани от правна и фактическа страна. За да изготви оспорвания акт, административния орган се е позовал на ЗМДТ, Наредбата за определянето на местните такси и цени на услуги на територията на община Перник, Наредба за определяне размера на

местните данъци на територията на община Перник, решение № 287 от 29.01.2009г. на Общински съвет Перник и на подадените от дружеството жалбоподател декларации по чл. 14 и чл. 17 от ЗМДТ от 30.06.2010г.. В хода на производството не са допуснати съществени процесуални нарушения. С оглед на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Не се спори между страните, че имотите по отношение, на които са начислени задължения са собственост на дружеството и че същите се намират на територията на община Перник. Спорени по делото са въпросите дали тези имоти са облагаеми имоти и извършва ли се сметоизвозване, сметопочистване, обезвреждане на твърди битови отпадъци и поддържане чистотата на територията за обществено ползване по отношение на всички имоти. Именно от отговорите на тези въпроси зависи материалната законосъобразност на акта.

На първо място настоящия състав приема, че по отношение на недвижими имоти, посочени в съдебно техническата експертиза с № № **1.** "Химическа лаборатория", находяща се в УПИ1, кв. 208; **2.** "Минна дирекция" УПИ 1-602, кв. 208, **12.** "Сини вир", УПИ XIX, **16.** кв. "Рудничар" № 1818, кв. 60, **17.** "Сини вир" УПИ XIV, кв. 619, **18.** гр. Перник, № 504; **20.** "Сини вир" УПИ I, кв. 605, **26.** местността "Шумак" № 691; **30.** местността "Под егреко" № 018005; **36.** местността "Стара чешма" № 018011; **52.** местността "Сини вир" УПИ IV, кв. 619; **63.** "Тева" бл. 2, **64.** "Тева" бл. 4 и **65.** "Тева" бл. 1, и следващи хронологията на изброяване от АУЗД, общо 14 на брой, административния орган правилно е установил размера на ДНИ. До този извод се стига с помощта на заключенията на съдебно техническата експертиза и съдебно икономическа експертиза, които се ценят в цялост като компетентни дадени и неоспорени от страните. Въз основа на СТЕ се приема, че посочените имоти, имат предназначението по чл. 8, т. 1 от ЗУТ, тъй като попадат в урбанизирана територия и според предназначението на плана отреждането им е за обществено обслужващи, производствени, складови и жилищни нужди. Дължимостта на данъка не зависи от ползването или неползването на подлежащия на облагане недвижим имот, т. к. ползването не е елемент на фактическия данъчен състав за данък недвижими имоти – по аргумент на чл. 13 от ЗМДТ. Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ същите са облагаеми имоти и за тях се дължи ДНИ. Размерът на задълженията за ДНИ на тези имоти е определен в размер на 2 на хиляда върху по-високата между отчетната стойност и данъчната оценка на имотите, съгласно приложение № 2 от ЗМДТ, като в случая това е данъчната оценка. Спазена е разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ЗМДТ. Видно от представената по делото Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Перник, Общински съвет Перник е определил с наредбата по чл. 1, ал. 2 размера на данъка на 2 на хиляда върху данъчната оценка на

недвижимия имот, съгласно чл. 15 от наредбата. Вещото лице посочи при изслушването на СИЕ, че неговите изчисления като краен резултат напълно съответстват на изчисленията на органа. В случая ДНИ за тези имоти е 17 492.62 лева. С оглед на изложеното състава приема, че размера на ДНИ е определен в съответствие с нормативната база и е дължим.

По отношение на установената ТБО за посочените по-горе недвижими имоти, настоящия състав намира, че таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът на таксата се определя по реда на чл. 66 от ЗМДТ за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. Не е налице условието по чл. 71, т. 2 от ЗМДТ за освобождаване на жалбоподателя от заплащане на тази услуга по отношение на посочените по-горе недвижими имоти. От доказателствата по делото се установява, че Община Перник е предоставяла тази услуга през 2012г., в т.ч. и конкретно по отношение на териториите, където се намират имотите на жалбоподателя. Има издадена заповед № 1749/28.10.2011г. на Кмета на община Перник, по реда на чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ, с която са определени границите на районите, видът на предлаганите услуги, както и честотата на сметоизвозване. Тези имоти попадат в обхвата на заповедта. Също така е наличен договор за възлагане на обществена поръчка за сметосъбиране и сметоизвозване, третиране на битови отпадъци, почистване на териториите за обществено ползване. Налице е и решение № 16-ДО-44-00 от 02.09.2009г. на директора на РИОСВ, от което се установява, че на територията на общината има изградено депо за събиране, транспортиране, временно съхраняване и депониране на отпадъци. Въз основа на всички така представени и неоспорени от страните доказателства, настоящия състав приема, че община Перник реално е предоставяла услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци по отношение на населените места, в това число и касателно посочените по-горе имоти на жалбоподателя. С оглед на това същата е дължима. Размерът на ТБО се твърди, че е определен съгласно Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услугите на територията на Община Перник, приета с Решение 42/20.12.2011 г. и въз основа на Решение № 287/29.01.2009 г. на Общински съвет Перник, въз основа, на което ТБО за нежилищните имоти на предприятията е общо 6,5 на хиляда върху данъчната оценка на имота, в т.ч. 3,5 на хиляда за сметосъбиране и сметоизвозване; 0,2 на хиляда за обезвреждане на битови отпадъци в депа и 2,8 на хиляда за чистота на териториите за обществено

ползване. И административния орган и вещото лице получават като краен резултат едни и същи задължения за ТБО, тъй като работят по една формула и за посочените 14 имота задълженията са в размер на 53 407.14лв.. Настоящия състав намира, че административния орган е допуснал нарушение на материално правните норми и не се е съобразил с посоченото от самия него Решение № 287/29.01.2009г. на Общински съвет Перник по което твърди, че е работил. Съгласно чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ когато не може да се установи количеството на битовите отпадъци по ал. 1, както е в случая, размерът на таксата се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет. В т. 4.2 от Решение № 287/29.01.2009г. Общински съвет Перник е приел основа за определяне на ТБО за нежилищните имоти на предприятията таксата за битови отпадъци да се определя върху отчетната стойност на имота и е общо 6,5 на хиляда върху отчетната стойност на имота, в т.ч. 3,5 на хиляда за сметосъбиране и сметоизвозване; 0,2 на хиляда за обезвреждане на битови отпадъци в депа и 2,8 на хиляда за чистота на териториите за обществено ползване. В настоящия случай и без да са необходими специални знания в областта на математиката се оказва, че пресмятанията са извършени на база данъчните оценки на имотите. В мотивите на АУЗД, например т. 1 е посочен недвижим имот “Химическа лаборатория” с отчетна стойност на имота 1982лв. и с данъчна оценка 212817.00лв.. Видно от установеното от органа заключението му за ТБО за този имот е в размер на 1383.32лв., т.е. същият е ползвал за база не отчетната стойност на имота, така както е посочено в решението на общински съвет Перник, а данъчната оценка на имота. Аналогично е положението с всички останали нежилищни имоти на предприятието. Това налага извода, че установения от органа размер е определен неправилно и се налага отмяна на акта в тази му част като материално незаконосъобразен.

По отношение установената ТБО за жилищните имоти на предприятието, които са “Тева” бл. 2, “Тева” бл. 4 и “Тева” бл. 1 задълженията са определени в съответствие с т. 4.1 от решение № 287/29.01.2009г. на Общински съвет Перник и са както следва: общо 1.8 на хиляда върху данъчната оценка на имота, в т.ч. 0.8 на хиляда за сметосъбиране и сметоизвозване; 0,2 на хиляда за обезвреждане на битови отпадъци в депа и 0,8 на хиляда за чистота на териториите за обществено ползване. Съгласно заключението на СИЕ за разглежданите жилищни недвижими имоти ТБО е в размер на 211.30лв.. Настоящия състав намира, че размерът на ТБО за жилищните имоти е правилно определен и е дължим.

Спорен по делото е въпросът дали оставащите 54 недвижими имота, посочени в заключението на СТЕ като имоти попадащи извън строителните граници и земеделски земи, с оглед естеството и предназначението им представляват облагаеми обекти по смисъла на

общото правило на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ, във връзка с чл. 8, т. 1 от ЗУТ или са изключени от данъчно облагане. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ установява общ принцип на облагане на недвижимите имоти. По силата на този принцип с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от ЗУТ и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. Дължимостта на данъка не зависи от ползването или неползването на подлежащия на облагане недвижим имот, т. к. ползването не е елемент на фактическия данъчен състав за данък недвижими имоти, изхождайки от чл. 13 от ЗМДТ. Изключенията от данъчна тежест отделни категории имоти са лимитативно изброени от законодателя в разпоредбите на чл. 10, ал. 2 и ал. 3 и чл. 24 от ЗМДТ.

Видно от хипотезата на чл. 10, ал. 3 от ЗМДТ не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи – за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен. В настоящия случай по безспорен и категоричен начин от приетото по делото и неоспорено от страните заключение на вещото лице по извършената СТЕ се установи, че четири земеделски имота, които са с №№ 38. в местността “Гадарица” № 020042; 43. кв. “Бела вода” № 000014; 63. местността “Дъбо” № 000210 и 67. местността “Дъбо” № 000211 са извън строителните граници на гр. Перник. Не са застроени и представляват: земеделски земи: ливади и ниви. Същите са извън строителните граници на населеното място. Следователно по отношение на тях намира приложение разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от ЗМДТ и не са налице материалноправните предпоставки за облагането им с данък. Това не е отчетено от страна на органа и е довело до неправилно данъчно облагане и неправилно приложение на материалния закон. Съгласно заключението на изслушаната и приета СИЕ размерът на ДНИ по отношение на тези имоти е в размер на 2335.60лв., но същият не се следва.

По отношение на останалите 50 недвижими имота, относно това следва ли да бъдат облагани с данък е налице нужда да се установи, с оглед естеството и предназначението им представляват ли облагаеми обекти по смисъла на общото правило на чл. 10, ал. 1, във връзка с чл. 8, т. 1 от ЗУТ или са изключени от данъчно облагане. От приетата СТЕ се установява, че спорните 50 недвижими имота са извън строителните граници на населените места /гр. Перник, с. Люлин, с. Дивотино, с. Големо Бучино, с. Кладница и с. Рударци/, видно и от данъчните декларации. За тях няма одобрен ПУП и няма отреждане за обществено обслужващи, производствени, складови, декоративни, за озеленени площи и озеленени връзки между тях, за техническа инфраструктура, за специални обекти.

Същите представляват нарушени територии /котловани, насипища, рудници, утайтел/ и като такива с такъв запис са отразени в кадастралната карта. Същите попадат в хипотезата на чл. 8, т. 5 от ЗУТ и нямат предназначението по чл. 8, т. 1 от ЗУТ и не са в строителните граници на населените места и селищните образувания. С оглед на това се приема, че същите не попадат в кръга на облагаемите с данък недвижими имоти регламентиран в чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ. С оглед заключението на вещото лице по извършената СТЕ се налага извода, че за недвижимите имоти – 50, подробно описани не се дължи ДНИ, с оглед тяхното установено предназначение. Въз основа на изложеното настоящия състав приема, че посочените недвижими имоти не попадат в приложното поле на разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ, във връзка с чл. 8, т. 1 от ЗУТ поради своето предназначение, поради което административния орган неправилно е приел, че подлежат на данъчно облагане, с което неправилно е приложил материалния закон. Настоящия състав приема, че по същността си установения размер на задължения за ДНИ за тези имоти е в съответствие с Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Перник, Общински съвет Перник е определил с наредбата по чл. 1, ал. 2 размера на данъка на 2 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот, съгласно чл. 15 от наредбата. Размерът на задължението за ДНИ е 106 468.23 лв., но същият не е дължим по изложените по-горе съображения.

На следващо място в случая спорен по делото е и въпросът дали за процесните 50 недвижими имота плюс 4-те недвижими имоти, възстановени като земеделска земя, жалбоподателя следва да се заплаща ТБО.

По силата на чл. 170, ал. 1 от АПК в тежест на административния орган е да докаже наличието на двете кумулативни предпоставки, обуславящи дължимостта на такса битови отпадъци, а именно - принадлежност на имота към територията на съответното населено място и реалното предоставяне на услугата, по отношение, на които предпоставки в настоящия случай административния орган не проведе пълно и главно доказване и не ангажира относими писмени доказателства, нито гласни доказателствени средства.

Съгласно разпоредбата на чл. 62 от ЗМДТ такса за битови отпадъци се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, като размерът на таксата се определя по реда на чл. 66 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. Нормата на чл. 63, ал. 1 от ЗМДТ предвижда, че за имоти, намиращи се извън районите, в които общината е организирила събиране и извозване на битови отпадъци, се

събира такса за ползване на депо за битови отпадъци и/или за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване. Видно от разпоредбата на чл. 71 от ЗМДТ, в редакцията към дата на издаване на акта не се събира такса за: 1). сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината; 2). поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - когато услугата не се предоставя от общината; 3). обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива.

Анализът на приложимата нормативна уредба води на извод, че не се събира такса за първата услуга - сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината. Съгласно заключението на СИЕ, кореспондиращо и с АУЗД за 34 недвижими имота дружеството е подало декларации, че няма да ползва съответния имот през 2012г. и ответника по жалбата е установил задължения само за обезвреждане на битови отпадъци и за чистота на териториите за обществено ползване. Видно от таблицата към заключението суми за сметоизвозване и сметосъбиране не са начислявани за тези 34 имота. За втората от услугите - поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, условието да не се събира такса е непредоставянето на услугата от общината, а за третата - обезвреждането на битови отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци, когато няма такива. Следователно, таксата битови отпадъци е вземане, което е дължимо при реално предоставяне на услуга. Това означава, че за да бъде начислена такса битови отпадъци, следва да бъде установен фактът на действително извършени дейности по горепосочените услуги. За да е налице задължение за заплащане на такса за сметосъбиране и сметоизвозване, за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване и обезвреждането на битови отпадъци и поддържане на депа е необходимо общината да е престирала услугите. Без да са предоставяни тази услуги за жалбоподателя не възниква задължение за заплащането им – чл. 71 от ЗМДТ.

В настоящия случай по безспорен и категоричен начин от приетото по делото и неоспорено от страните заключение на вещото лице по извършената СТЕ се установи, че за процесните 54 недвижими имота няма достъп за извършване на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, тъй като не граничат с пътища отворени за обществено ползване, няма поставени кофи и контейнери за събиране на отпадъци, като за 34 от тях са подадени и декларации, че няма да се използват през годината. От приложените по делото договор № 18/26.09.2005 година на дружеството – изпълнител по сметосъбиране и сметоизвозване в община Перник, третиране на битови отпадъци и изпълнение на оператор на депото за БО и почистване на уличната мрежа – лятно и зимно поддържане, протоколи за извършени проверки на съответни дати, установяващи непочистен район

около съдове или неизвозени и препълнени съдове за отпадъци, графици за сметосъбиране, сметоизвозване, ръчно и машинно метене по територията на гр. Перник за всички месеци на 2012г., графици на метачни автомобили, маршрутен график за събиране и извозване на ТБО на определен шофьор и квартали само в гр. Перник е видно, че териториите на процесните имоти, в които се намират тези недвижими имоти са извън строителните граници на гр. Перник, на с. Люлин, на с. Дивотино, на с. Големо Бучино, на с. Кладница и на с. Рударци и като такива не са включени в районите за почистване, съответно и не са проверявани относно услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, тъй като такива не са реално предоставени /извършени/, нито са включени в заповедта на кмета с № 1749 от 28.10.2011г. като вид услуга, която общината предоставя по отношение на тях. При анализа на представените писмени доказателства от ответната страна се установява, че те са в подкрепа на защитната теза на жалбоподателя, защото от тях се установява, че услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, и по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване реално не са извършвани от община Перник в местата, където се намират тези 54 недвижими имота. С оглед на изложеното настоящия състав приема, че такса за услугите по сметосъбиране и сметоизвозване и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване не следва да бъде заплащана от настоящия жалбоподател за процесните 54 недвижими имота. В посочения смисъл е съдебната практика на Върховния административен съд, обективизирана в Решение № 1/05.01.2015г., постановено по административно дело № 3705/2014г., Решение № 5/05.01.2015г., постановено по административно дело № 2822/2014г. и Решение № 14418/02.12.2014г., постановено по административно дело № 3243/2014г..

По отношение ТБО в частта ѝ за обезвреждането на битови отпадъци и поддържане на депа и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци в чл. 71, т. 3 от ЗМДТ е предвидено, че не се дължи, когато няма такива. Условието за дължимостта на таксата за тази услуга е да има депо за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци. В случая има реално съществуващо и използвано депо за съхранение и обезвреждане на отпадъци, поради което таксата за тази услуга е дължима. За установяване на тези обстоятелства по делото се представи Решение № 16-ДО-44-00/02.09.2009г. на директора РИОСВ, приета план сметка, удостоверение, от което е видно, че община Перник от 2003г. експлоатира депо за обезвреждане на битови отпадъци, находящо се в землището на гр. Перник. С оглед на това се приема, че ТБО в частта ѝ за обезвреждането на битови отпадъци и поддържане на депа е дължима. Според установяванията на органа и съгласно заключението на СИЕ размера на таксата за обезвреждане е 10 880.38лв.. Същата обаче

настоящия състав приема, че е определена неправилно по размер. Съгласно чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ когато не може да се установи количеството на битовите отпадъци по ал. 1, както е в случая размерът на таксата се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет. В т. 4.2 от Решение № 287/29.01.2009г. Общински съвет Перник е приел основа за определяне на ТБО за нежилищните имоти на предприятията таксата за битови отпадъци да се определя върху отчетната стойност на имота и е общо 6,5 на хиляда върху отчетната стойност на имота, в т.ч. 3,5 на хиляда за сметосъбиране и сметоизвозване; 0,2 на хиляда за обезвреждане на битови отпадъци в депа и 2,8 на хиляда за чистота на териториите за обществено ползване. В настоящия случай и без да са необходими специални знания в областта на математиката се оказва, че пресмятанията са извършени на база данъчните оценки на имотите, а не отчетната стойност на имота, така както е посочено в решението. Отчетната стойност и данъчната оценка са различни понятия и като стойност са коренно различни. Въпреки, че в жалбата няма наведени такива доводи, съдът при разглеждането на делото по същество е длъжен да провери акта на всички основания. С оглед на гореизложеното се налага извода, че установения от органа размер за ТБО, в частта му за обезвреждането на битови отпадъци и поддържане на депа е определен неправилно и се налага отмяна на акта в тази му част като материално незаконосъобразен.

Въз основа на изложеното настоящия съдебен състав приема, че жалбата е частично основателна. Доколкото и с жалбата и в пледоарията по същество се иска цялостна отмяна на акта, а едва в писмените бележки се развиват доводи, че се иска отмяна на акта само по отношение на 54 недвижими имота, настоящия състав намира, че не е направен отказ от оспорване по съответния ред и до началото на устните прения по отношение на четиринадесетте имота, поради, което се следва произнасяне по същество на жалбата и в тази ѝ част. По отношение на имоти посочени в СТЕ с номера № 1. "Химическа лаборатория", находяща се в УПИ1, кв. 208; 2. "Минна дирекция" УПИ 1-602, кв. 208; 12. "Сини вир", УПИ XIX; 16. кв. "Рудничар" № 1818, кв. 60; 17. "Сини вир" УПИ XIV, кв. 619; 18. гр. Перник, № 504; 20. "Сини вир" УПИ I, кв. 605; 26. местността "Шумак" № 691; 30. местността "Под егреко" № 018005; 36. местността "Стара чешма" № 018011; 52. местността "Сини вир" УПИ IV, кв. 619; 63. "Тева" бл. 2, 64. "Тева" бл. 4 и 65. "Тева" бл. 1 административния орган правилно е установил размера на ДНИ. Същият е длъжим и е в размер на 17 492.62лева. Правилно е установен и размера на задълженията на ТБО за жилищните имоти на предприятието, които са "Тева" бл. 2, "Тева" бл. 4 и "Тева" бл. 1. Същият е длъжим и е в размер на **211.30лв..** Невнесените в срок местни данъци и такси по силата на чл. 4, ал. 2 от ЗМДТ, във вр. с чл. 9б от ЗМДТ, се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху

данъци, такси и други подобни държавни вземания по реда на ДОПК. В този смисъл е разпоредбата на чл. 175, ал. 1 от ДОПК, който предвижда, че за неплатените в законоустановените срокове публични задължения се дължат лихви в размер, определен в съответния закон. Задължението за данъци и такса битови отпадъци представляват публично вземане по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 1 и т. 3 от ДОПК. С неплащането на задълженията в регламентирания срок, данъчно задълженото лице изпада в забава и дължи лихва, която е начислена за посочените по-горе имоти с акта. С оглед на изложеното жалбата ще се отхвърли като неоснователна в тази си част.

По отношение на останалите 54 недвижими имота административният орган е допуснал нарушение на материалноправните норми при издаването на процесния АУЗД, поради което жалбата на “*****” ЕООД, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „*****”, представлявано от управителя Д.Д.Ф.(срещу АУЗД № 207 от 19.11.2012г., издаден от орган по приходите – главни експерти в отдел “Ревизии и принудително събиране” при дирекция “Местни приходи” на община Перник, с която се оспорва дължимостта на ДНИ и начисляването на ТБО и дължимата лихва върху тях по отношение на 54 имота се явява основателна и следва оспорения административен акт да бъде отменен в тази част в условията на чл. 146, т. 4 от АПК.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото се дължи произнасяне и по исканията за разноски. И двете страни претендират присъждане на разноски и двете страни имат право на разноски.

Жалбоподателят претендира заплащане на разноски за заплатена държавна такса за образуване на административно дело, за заплатени депозити за изготвяне на експертизи и за адвокатско възнаграждение. Общият размер на разноските съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК е в размер на 7 775лв.. По делото от страна на жалбоподателя са направени разноски за заплащане на държавна такса за образуване на административно производство и държавна такса за обжалване на решение постановено по АД № 77/2013г. по описа на АС-Перник общо в размер на 75лева. Направени са и разноски за съдебно техническа експертиза и за съдебно икономическа експертиза. Разноските му за депозити за експертизи са в размер на 1700лв.. Претендирания общ размер за присъждане на деловодни разноски е 1775лв..

По отношение на заявената претенция от страна на жалбоподателя за присъждане на адвокатско възнаграждение същата е направена своевременно, но се явява недоказана. По делото не са представени доказателства, от които да е видно, че страните: жалбоподателя “*****”ЕООД и адвокат Д. са подписали договор за правна помощ и съдействие. По делото е представено единствено адвокатско пълномощно,

намиращо се в кориците на АД № 77/2013г. за осъществяване на процесуалното представителство, защита и съдействие по делото. Липсват индиции по реда на Наредба № от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения да е договорен размер за осъщественото представителство и защита в полза на адвокат Д.. В пълномощното липсва и вписване, че адвокатът осъществява безплатна адвокатска помощ по чл. 38 от ЗА, за да разполага с възможността да заяви претенция за определянето и съответно за присъждането ѝ по чл. 38, ал. 2 от ЗА. Не са ангажирани и доказателства, че претендираната сума е заплатена. С оглед на изложеното искането за присъждане на адвокатско възнаграждение се отхвърля като недоказано. Не се следва произнасяне по направеното възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК, направено от ответната страна.

Искането за присъждане на разноски от страна на пълномощника на ответника по жалбата за присъждане на адвокатско възнаграждение е своевременно направено и същият има право на разноски, с оглед изхода на спора. Видно от представен по делото договор за правна помощ и съдействие № 12604 от 29.04.2013г. страните са договорили за осъществяване на процесуално представителство и защита по делото сума в размер на 3000лв.. Съответно клиента е заплатил изцяло и в брой договорената сума. Други разноски не се претендират.

Съобразно уважената част на жалбата съразмерно цената на иска /установеното задължение в АУЗД/ ще се присъдят на страните разноски както следва. Ответника по жалбата ще да бъде осъден да заплати на жалбоподателя разноски в размер на 1708.17лв.. Жалбоподателя ще бъде осъден да заплати на ответника по жалбата разноски в размер на 112.95лв..

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на “*****”ЕООД против Акт за установяване на задължение по декларация № 207 от 19.11.2012г. издаден от главени експерти в отдел „Ревизии и принудително събиране” при дирекция „Местни приходи“ на община Перник, в частта, с която са установени задължения за ДНИ в размер на 17 492.62лв. и лихва върху тях за имоти с номера № 1.”Химическа лаборатория”, находяща се в УПИ1, кв. 208; 2. “Минна дирекция” УПИ 1-602, кв. 208; 12. “Сини вир”, УПИ XIX; 16. кв. “Рудничар” № 1818, кв. 60; 17. “Сини вир” УПИ XIV, кв. 619; 18. гр. Перник, № 504; 20. “Сини вир” УПИ I, кв. 605; 26. местността “Шумак” № 691; 30. местността “Под егреко” № 018005; 36. местността “Стара чешма” № 018011; 52. местността “Сини вир” УПИ IV, кв. 619; 63. “Тева” бл. 2, 64. “Тева” бл. 4 и 65. “Тева” бл. 1. и ТБО в размер на

211.30лева, за жилищните имоти на предприятието, които са “Тева” бл. 2, “Тева” бл. 4 и “Тева” бл. 1, ведно с начислената лихва върху тях.

ОТМЕНЯ по жалба на “*****”ЕООД Акт за установяване на задължение по декларация № 207 от 19.11.2012г. издаден от главени експерти в отдел „Ревизии и принудително събиране” при дирекция „Местни приходи“ на община Перник, потвърден с решение изх. № 12/ММО-1408-1 от 25.01.2013г., в който са установени задължения за данък за недвижимите имоти и такса битови отпадъци по отношение на останалите недвижими имоти.

ОСЪЖДА Община Перник да заплати съдебни разноси в размер на 1708.17лв. на “*****”ЕООД, със седалище и адрес на управление на дейността гр. София, *****, с ЕИК *****, представлявано от управителя Д.Д.Ф. (

ОСЪЖДА “*****”ЕООД, със седалище и адрес на управление на дейността гр. София, *****, с ЕИК *****, представлявано от управителя Д.Д.Ф. (да заплати на Община Перник разноси по делото в размер на 112.95лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщението му на до страните.

Съдия: /п/